

นิพนธ์ต้นฉบับ

“สอนศาสนาในชั่วโมงจริยธรรมได้อย่างไร”

สุรพล สุรงค์ศรีรัฐ

ภาควิชาอายุรศาสตร์ วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า

บทคัดย่อ: ผู้เขียนได้นำเสนอวิธีการจัดการเรียนการสอนเรื่องศาสนาในชีวิตประจำวัน ในชั่วโมงจริยธรรมสำหรับนักเรียนแพทย์ทหาร ชั้นปีที่สาม วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้าในปีการศึกษา 2547 โดยยึดหลักนักเรียนเป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้ อภิปรายกลุ่มย่อย และส่งตัวแทนมานำเสนอกลุ่มใหญ่ในรูปของการอภิปรายซักค้าน - โต้ว่าที่ โดยใช้หนังสือของ นายแพทย์ สมพันธ์ บุญยคุปต์ เรื่อง “พุทธศาสนา ลัทธิธรรมแห่งชีวิตที่ปัญญาชนควรรู้” การจัดการเรียนการสอนแบบนี้คล้ายกับ CIPPA model ซึ่ง รศ. ทิสนา เขมมณีได้เขียนไว้ตั้งแต่ พ.ศ. 2542 และเข้าถึงหลักการเรียนรู้พุทธพิสัยระดับการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการแก้ปัญหา สำหรับนักเรียนแพทย์ที่เป็นตัวแทนการอภิปรายยังได้พัฒนาวาทะหรือทักษะการติดต่อสื่อสารและการพูดในที่ชุมชนอีกด้วย นอกจากนี้การได้มีการอภิปรายหัวข้อธรรมะทำให้เกิดการเห็นคุณค่าของศาสนา (valuing) จนถึงการจัดระบบคุณค่าและค่านิยม (organization) ซึ่งเป็นปัจจัยสู่การพัฒนาการสร้างลักษณะนิสัย (characterization) ในอนาคตของการเรียนรู้แบบจิตพิสัย (affective domain) ผลจากใบประเมินผลพบว่านักเรียนแพทย์ทหารส่วนใหญ่พอใจกับวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบนี้ และคิดว่าสามารถนำความรู้ ความคิดเห็นที่ได้จากชั่วโมงนี้ไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้จริง

Key Words: ● Medical ethics ● Ethical teaching ● Professional development ● Professionalism
● Jurisprudential model ● Religion ● Bhuddism ● CIPPA model ● Student-centered
● Cognitive domain ● Effective domain

เวชสารแพทย์ทหารบก 2548;58:101-4.

สุขภาพตามคำจำกัดความขององค์การอนามัยโลกหมายถึง ความสมบูรณ์ทางร่างกาย จิตใจ และสังคม¹

หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตทุกแห่งจึงต้องจัดกระบวนการเรียนการสอนให้ผลิตนักศึกษาแพทย์ของตนให้มีความพร้อม ในมิติทั้งสามด้านของสุขภาพ โดยเริ่มที่ตัวนักเรียนแพทย์เองก่อน จึงจะสามารถไปแก้ปัญหาให้คนอื่นได้

สืบเนื่องจากการประชุมแพทยศาสตรศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 7 พ.ศ. 2544 ได้สรุปให้มีการจัดการเรียนการสอนเวชจริยศาสตร์ อย่างเป็นรูปธรรม และควรมีหน่วยกิต²

วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า (หลักสูตร 6 ปี) ได้มีการจัดการเรียนการสอนเวช จริยศาสตร์ผ่านวิชาสังคมพฤติกรรมศาสตร์ ก่อน พ.ศ. 2545 โดยไม่มีหน่วยกิต จากนั้นได้ปรับ

ได้รับต้นฉบับเมื่อ 14 กุมภาพันธ์ 2548 ได้ให้ตีพิมพ์เมื่อ 20 เมษายน 2548
ต้องการสำเนาต้นฉบับติดต่อ พ.อ.สุรพล สุรงค์ศรีรัฐ ภาควิชาอายุรศาสตร์
วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า ถนนราชวิถี เขตราชเทวี กทม. 10400

เปลี่ยนเป็นรายวิชา “สังคม วัฒนธรรม พฤติกรรมและจริยธรรมทางการแพทย์” 1 (ชั้นปีที่ 2) และ 2 (ชั้นปีที่ 3) ซึ่งเป็นวิชาบังคับ ชั้นปีละ 2 หน่วยกิต นอกจากนี้ยังได้มีการสอดแทรกการสอนคุณธรรม จริยธรรมไปในทุกวิชา ทุกโอกาส ไม่ว่าจะ เป็น บริคิสิก หรือคลินิก ผู้เขียนซึ่งเป็นประธานรายวิชาพหุศาสตร์ (Introduction to Clinical Medicine) เป็นวิชาบังคับ 5 หน่วยกิต ซึ่งสอนในปลายปีการศึกษาของหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตปีที่ ๓ โดยบรรจุชั่วโมง “ศาสนาในชีวิตประจำวัน” ดังรายละเอียดของแผนการสอน ดังนี้

แผนการสอนจริยธรรม

เรื่อง	ศาสนาในชีวิตประจำวัน
หมวดวิชา	Introduction to Clinical Medicine พ.ศ. 2547
อาจารย์ผู้สอน	พ.อ. สุรพล สุรงค์ศรีรัฐ
เวลา	2 ชั่วโมง (1300-1500 น.)
	วันอังคารที่ 21 ธันวาคม พ.ศ. 2547

สถานที่ ห้องเรียน นักเรียนแพทย์ทหาร (นพท.) ปีสาม
 ผู้เรียน นพท.ปีสาม 35 นาย
 วัตถุประสงค์ ให้นักเรียนแพทย์ทหารทราบถึง

1. สัจธรรมของชีวิต
2. รู้จักตัวเอง
3. วิธีแก้ปัญหาชีวิตของตนเองในทางที่ถูกต้องได้

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้

- บทนำเข้าสู่บทเรียน โดยแจ้งวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ 5 นาที
- แบ่งกลุ่มย่อยอภิปราย 4 กลุ่ม (กลุ่มสนับสนุนและคัดค้านอย่างละ 2 กลุ่ม) 30 นาที
- สรุปความคิดเห็นเพื่อรวบรวมเป็นข้อมูลในการอภิปรายสนับสนุนและคัดค้านในการได้วาทิโดยส่งตัวแทนกลุ่มละสองคน 30 นาที
- ได้วาทิระหว่างฝ่ายสนับสนุนและคัดค้านพูดคนละ 5 นาที (5 * 8) 40 นาที
- ผู้สอนสรุปและตอบข้อซักถาม 15 นาที

สื่อการสอนและอุปกรณ์

1. ที่ฉายแผ่นใส
2. หนังสือพุทธศาสนา สัจธรรมแห่งชีวิตที่ปัญญาชนควรรู้ โดย นายแพทย์ สมพันธ์ -บุญญคุปต์ 35 เล่ม

การประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนแพทย์ทหารขณะเรียน
2. ใบประเมินผลประจำชั่วโมง

คำถามที่ต้องการให้นักเรียนแพทย์ทหารอภิปราย

1. รู้จักตัวเองว่าเป็นใคร มาจากไหน จุดหมายของชีวิตคืออะไร
2. ปัญหาของชีวิตเกิดจากอะไร
3. การแก้ปัญหาชีวิตตามหลักศาสนาทำได้จริงอย่างไร
4. วิธีเป็นอยู่ให้เป็นสุขด้วยศาสนาทำได้อย่างไร

นอกจากการมีส่วนร่วมของ นพท. ส่วนใหญ่แล้ว การได้วาทิโดย นพท.ทำเองทำให้เกิดความสนุกสนานพอสมควร ทำให้ นพท. ส่วนใหญ่ตระหนักถึงความสำคัญของศาสนาว่าเป็นสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว เป็นสิ่งที่อยู่ในตัว สามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้ ไม่ว่าจะเป็นการแก้ปัญหา การทำให้สงบ ทำให้เกิดความสุขใจได้ในปัจจุบัน สำหรับเอกสารประกอบการสอน ผู้เขียนใช้หนังสือ

“พุทธศาสนา สัจธรรมแห่งชีวิตที่ปัญญาชนควรรู้”³ ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 7 (7 มีนาคม พ.ศ. 2547) ซึ่งเขียนโดยนายแพทย์สมพันธ์ บุญญคุปต์ ฐ.วิชัยยุทธ กทม.เป็นหนังสือประกอบการเรียน โดยแจกให้อ่านล่วงหน้าหนึ่งคืน และอ่านเพิ่มเติมในชั่วโมงเรียนอีก 20 นาที

การประเมินผลท้ายชั่วโมง ผู้เขียนได้ให้ นพท.แต่ละคนเขียนความคิดเห็นอย่างเป็นอิสระเกี่ยวกับวิธีการเรียนการสอน ความรู้ ความรู้สึกที่ได้รับจากการเรียนในคาบนี้ ดังตัวอย่างความคิดเห็นของนักเรียนแพทย์ทหารที่นำมาลงเป็นตัวอย่างบางส่วนดังนี้

“สิ่งที่ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ในคาบนี้คือ รู้จักตัวตนที่แท้จริงว่า คนเราเกิดมาจากไหน เกิดมาเพื่ออะไร มีวิธีในการจัดการแก้ปัญหาตามหลักพระพุทธศาสนาอย่างไร นอกจากนี้ จะยังได้อ่านหนังสือธรรมะดีๆ ที่อ่านง่าย เข้าใจง่าย ซึ่งได้เรียนรู้เกี่ยวกับชีวิตคนตามหลักพุทธศาสนา คำสอนสำคัญในการดำเนินชีวิต พระพุทธเจ้า ความสำคัญของพระพุทธศาสนาในโลกปัจจุบัน และสิ่งที่ชาวพุทธพึงปฏิบัติ”

“สิ่งที่ได้รับในการเรียนคาบจริยธรรม

- ได้รับฟังแนวความคิดของผู้อื่นจากการได้วาทิ
- ได้แนวความคิดนั้นมาเปรียบเทียบกับแนวความคิดของตนเอง และอาจนำไปประยุกต์ใช้กับตนเองได้
- ได้รับรู้แนวการมองชีวิตแบบพุทธศาสนา
- ได้นำความรู้ไปประยุกต์ใช้กับชีวิตการเป็นแพทย์และเป็นมนุษย์บุุคคลคนหนึ่ง
- เป็นการกระตุ้นถึงความเป็นมนุษย์มิใช่เป็นแพทย์เพียงอย่างเดียว ซึ่งจะมองคนไข้เป็นเพียงสิ่งของ หรือเพียงรายได้ที่จะได้รับเท่านั้น”

“...ชั่วโมงนี้สอนให้รู้จักแนวทางการคิดแบบพระพุทธศาสนา สอนวิธีดำรงชีวิต ซึ่งมีประโยชน์ต่อนักเรียนแพทย์ทหารเป็นอย่างมาก ช่วยพัฒนาจิตใจให้ดีขึ้น.....”

“...ได้คิดว่าจริงๆแล้วศาสนาอยู่ใกล้ตัวเราแค่นี้เอง ซึ่งเราไม่เคยนำมาใช้เลย ในยามที่ชีวิตมีปัญหา และเชื่อว่าถ้าได้นำหลักธรรมในพุทธศาสนามาใช้จริง ชีวิตน่าจะราบรื่นกว่านี้...”

“...ทำให้ตนเองพอที่จะมีแนวทางในการปฏิบัติตนต่อไปในอนาคต อันจะทำให้เป็นคนดีได้ โยาคัยหลักการและความเข้าใจทางศาสนา เช่น การที่จะใช้อธิปไตย 4 ในการทำงานหรือกิจการต่างๆ อริยสัจ 4 อันทำให้รู้จักเข้าใจปัญหา และสามารถหาแนวทางแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม...”

“...ได้ฟังความคิดเห็นต่างๆ ของเพื่อนที่ออกมาได้ว่าที่ ได้เห็น ในหลายๆแง่มุม

“...ได้พัฒนาความคิด ผึกคิดในหัวข้อที่อภิปราย

“...ได้รู้จักวิธีการจัดการกับปัญหาในความคิดของเพื่อนฯ”

“ชั่วโมงนี้ได้ประโยชน์ดี ถึงแม้ว่าเป็นแค่ขี้เย็บของพระพุทธรูป ศาสนา แต่สามารถใช้ได้จริงในการแก้ปัญหาชีวิตประจำวัน เพราะ ถ้าให้ไปอ่านตำราเล่มหนาๆ เกี่ยวกับแก่นของพระพุทธรูปศาสนาจริงๆ ก็คงไม่ค่อยมีคนอ่าน ถึงอ่านไปยังไม่ค่อยรู้เรื่องอยู่ดี เรียนแบบนี้สนุกดีและไม่น่าเบื่อ”

“...เป็นการเรียนแบบใหม่ที่ทำให้นักเรียนไม่เบื่อและน่าสนใจ

.....มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องธรรมะที่ประยุกต์ใช้ได้

.....วิธีการแก้ปัญหาชีวิตในวิธีต่างๆ

.....ได้รู้ว่าแต่ละศาสนามีความคิดเห็นแตกต่างกันตามหลัก ธรรมอย่างไร”

“ในชั่วโมงการเรียนจริยธรรมครั้งนี้ ผมได้รับความรู้มากมาย ในด้านการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข โดยไม่ต้องเบียดเบียนผู้อื่น การรู้จักกำจัดความทุกข์ที่เกิดขึ้น และผมชอบวิธีการเรียนแบบนี้ มากครับ ได้รับความรู้ รวมทั้งความสนุกพร้อมๆกันไป การรู้จัก ตัวเราเอง รู้ว่าเราเป็นใคร ควรทำอะไรให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข”

“...เรื่องการเรียนการสอนจัดได้ว่าเป็นการเรียนที่น่าสนุก เพราะว่าเป็นการเรียนแบบ active learning คือทำให้ผู้เรียนได้ ทำกิจกรรมในห้องเรียน อันเป็นการกระตุ้นความคิด จิตสำนึกของ ตัวนักเรียนเอง ซึ่งเหมาะมากกับชื่อหัวข้อที่ฟังดูแล้วก็น่าเบื่ออย่าง “จริยธรรม” ซึ่งถ้าให้อาจารย์มา lecture ให้ฟัง ผมคิดว่า นพ. ต้องหลับแน่ๆ และแทบจะไม่ได้อะไรเลย เพราะฉะนั้นการเรียน แบบ active lecture กับวิชาจริยธรรม คือว่าเป็นสิ่งที่เหมาะสม มาก...”

“อันที่จริงผมเป็นคนที่ศรัทธาและเลื่อมใสแนวทางของพุทธ ศาสนาเป็นอย่างยิ่ง ทั้งจากที่ได้เรียนมาตั้งแต่เล็กๆ และความรู้อ ความเข้าใจอีกมากมายที่ได้ชมนวชนเรียน และฝึกปฏิบัติ แต่คราว นี้ที่ผมกลับได้รับมอบหมายให้เป็นฝ่ายค้าน มันเลยยากที่จะ ปฏิเสธความจริง ซึ่งถ้าปฏิบัติแล้วจะเห็นจริงว่า กรรมคือการ กระทำจริงๆ การแก้ไขปัญหาโดยอริยสัจ 4 ใช้ได้จริง (แม้จะยาก เพราะยึดติดความเป็นตัวตน) และที่สำคัญคือ ศาสนาไม่ได้อยู่ไกล ตัว ธรรมที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ ก็มาจากธรรมชาติที่เกิดขึ้นจริง ผม พยายามคิดข้อมูลที่จะมาหักล้างสิ่งเหล่านี้ แต่ทุกครั้งที่คิดได้มัน

ก็จะมิเหตุผลให้ความคิดเหล่านี้ตกรุ่นไปทุกครั้ง เป็นต้นว่า ผมคิดข้อ ขัดแย้งขึ้นมาว่า อริยสัจ 4 ใช้ไม่ได้จริงในชีวิตประจำวัน เพราะยาก เกินไป แต่อย่างที่เราว่าไว้ว่าจะมีเหตุผลมาขัดแย้งอีกนั้นแหละว่า เราได้ใช้อริยสัจ 4 อย่างถูกต้องแล้วหรือเปล่า ถ้าพิจารณากันดีๆ การแก้ปัญหาอยู่ที่การมอง และจิตใจของเรา ที่สำคัญคือ ถ้าแก้ ปัญหาได้จริง (ละทิ้งอัตตา) มันจะเป็นการแก้ปัญหาที่ถาวรที่สุด คือเราจะไม่สร้างทุกข์ให้กลับเข้ามาอีก

ดังนั้น ในคาบนี้ ผมก็คิดว่า ผมยังได้ประโยชน์ครับ ที่คิดออก มาเองได้ (แม้จะอยู่ฝ่ายค้านก็ตาม)”

วิจารณ์และสรุป

การจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนแพทย์ทหารมีส่วนร่วม เรียนรู้อย่างมีความสุข พัฒนาการกระบวนการคิด และพัฒนาลักษณะนิสัย โดยจัดการเรียนการสอนแบบนักเรียนเป็นศูนย์กลางแห่งการ เรียนรู้ ตามแบบ “CIPPA Model” อ้างถึงโดยสุวิทย์ มูลคำและ อรรถชัย มูลคำ⁴ ซึ่งทิสนา แชมมณี⁵ ได้พัฒนารูปแบบนี้ขึ้นจาก ประสบการณ์สอนมากกว่า 30 ปี โดยยึดหลักดังนี้

C = Construct กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี

I = Interaction ปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นหรือสิ่งแวดล้อมรอบตัว

P = Physical Participation ทำกิจกรรม

P = Process Learning การเรียนรู้กระบวนการต่างๆ

A = Application การนำความรู้ที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ โดยการสอนเป็นกิจกรรมที่นักเรียนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมทำ

กิจกรรมโดยผ่านกระบวนการต่างๆ ซึ่งในที่นี้ผู้เขียนเลือกการโต้ วาที ซึ่งการเรียนการสอนแบบโต้วาทะนี้ สุวิทย์ มูลคำและอรรถชัย มูลคำ⁶ ได้เขียนไว้ดังนี้ “การจัดการเรียนรู้แบบซัคค่าน (Jurisprudential Inquiry Model) เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิดอย่างมีเหตุผลในการแก้ปัญหาแล้ว แสดงจุดยืนของตนเอง และทดสอบจุดยืนที่เลือกนั้นว่า เป็นจุดยืน ที่แท้จริงของตนเอง โดยมีผู้สอนเป็นผู้คอยช่วยเหลือในการ ทดลองจุดยืนโดยการซักถามซัคค่าน ซึ่งคำถามที่ผู้สอนนำมาใช้ เป็นคำถามที่ช่วยให้ผู้เรียนย้อนกลับไปพัฒนาจุดยืนของตนเอง และ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้วิธีการให้เหตุผลที่ถูกต้องและ เหมาะสมต่อไป”

จะเห็นได้ว่านี่เป็นเพียงตัวอย่างเดียวในการจัดการเรียนการ สอนที่เราสามารถปรับเปลี่ยน ประยุกต์วิธีการไปตามสถานการณ์

โดยยึดหลักการสอนแบบนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ให้นักเรียนมีส่วนร่วม สร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ให้มีความสุขและสนุก ส่งเสริมการพัฒนาการเรียนรู้ให้เกิดปัญญาที่สูงขึ้น (higher cognitive level) และเป็นการพัฒนาทางด้านจิตพิสัย (effective domain) ไปจนถึงการเห็นคุณค่าของค่านิยม (valuing) และการจัดระบบค่านิยม (organization) “เมื่อผู้เรียนเห็นคุณค่าของค่านิยมและเกิดเจตคติที่ดีต่อค่านิยมนั้น และมีความโน้มเอียงที่จะรับค่านิยมนั้นมาใช้ในชีวิตของตน.....”⁷ อันเป็นคุณสมบัติที่ความปลูกฝัง เพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถแก้ปัญหาในอนาคตได้ ส่งเสริมให้นักเรียนมีศาสนาเป็นที่ยึดเหนี่ยวของจิตใจ มีศาสนาเป็นปัจจัยเหนี่ยวรั้งให้ดำรงตนอยู่ในความดี และมีสุขในชีวิตตลอดไป

เอกสารอ้างอิง

1. www.who.int/about/definition/en/
2. สรุปประชุมแพทยศาสตร์ศึกษาแห่งชาติครั้งที่ 7 (2544) 9-11 เมษายน พ.ศ. 2544
3. สมพันธ์ บุญยุคปต์ (2547) “พุทธศาสนา สัจธรรมแห่งชีวิตที่ปัญญาชนควรรู้” ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 7 (7 มีนาคม พ.ศ. 2547) ร.พ.วิชัยยุทธ กทม.
4. สุวิทย์ มูลคำ อรรถยมูลคำ (2546) “19 วิธีจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนากระบวนการคิด” พิมพ์ครั้งที่ 4 ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์ กทม. 2546
5. ทิศนา ขัมมณี. (2542). การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง: โมเดลชิปปา (CIPPA Model). วารสารวิชาการ, 3, 3-30.
6. สุวิทย์ มูลคำ อรรถยมูลคำ (2546) “20 วิธีจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนากระบวนการคิด” พิมพ์ครั้งที่ 4 ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์ กทม. 2546.
7. ทิศนา ขัมมณี. (2548). รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย พิมพ์ครั้งที่ 3 บริษัทด้านสิทธิการพิมพ์ จำกัด กทม.

How to teach Ethics and Religion in the Royal Thai Army Medical School

Surapon Surangsrirat

Department of Medicine, Phramongkutklao Medical College, Bangkok10400, Thailand

Context: A class of third-year (first preclinical year) Royal Thai Army (RTA) medical students in their first clinical subject-Introduction to Clinical Medicine. An active learning with student-centered method in teaching medical ethics and Bhuddism for students' professional development by Jurisprudential Model. **Objective:** To report a method of medical ethics teaching class and its results. **Design:** Descriptive analysis in the method of teaching and evaluate the students' impression immediate after the class. **Setting:** A classroom lecture two hours of teaching bioethics. **Participants:** 35 third-year RTA medical students. **Main Outcome Measures:** End of hour evaluation, medical cadets' opinions and impressions records. **Results:** Using Jurisprudential Model to teach “Religion in our daily life” could enhance medical students' participation and enjoyable environment. This model or method of teaching is an active learning and student-centered. After the brain-storming process, the students have to discuss and show their opinion about religion to solve their real life problems. This method can stimulate higher thinking and problem solving ability in cognitive domain as well as valuing and organization (level 3/5 and 4/5 of affective domain) of the religion's principle into their real lives. **Conclusion:** It is concluded that this method of teaching can stimulate the medical students' cognitive ability in making judgement and problem-solving ability, communication skills. Furthermore, it supports their believes and solves their real life's problems, which is a suitable way to build up morality and professional development of being good doctors.

Key Words: ● Medical ethics ● Ethical teaching ● Professional development ● Professionalism
● Jurisprudential model ● Religion ● Bhuddism ● CIPPA model ● Student-centered
● Cognitive domain ● Effective domain

RTA Med J 2548;58:101-4.